

110213-4

Filosofie se zásadně může zabývat čímkoli, takže ji nelze vymezit „oborově“. Na druhé straně se ovšem nemůže zabývat vším a zejména nikoli najednou (zároveň). Z toho pak nutně vyplývá, že konkrétně, tj. v určité chvíli a v určitých okolnostech se musí zabývat jen něčím (ale nesmí přitom zcela zapomínat na vše ostatní, tedy na „celek“ nebo „úhrn“ veškerenstva; zda je „veškero“ celkem nebo pouze hromadou, musíme ponechat zvláštnímu zkoumání). Otázkou je tedy, co charakterizuje filosofický přístup ke skutečnosti (ke světu) na rozdíl od přístupů jiných, nefilosofických; ale podává se samo sebou, že také filosofický přístup je možný jen jako přístup k něčemu, nikoli ke všemu. Jinými slovy, filosofie se musí vždy soustředit na „něco“ či „někam“. Filosofičnost filosofie tedy spočívá zejména v tom, že si při tomto soustředění a v jeho rámci (bez něhož to nejde) vždy znovu připomíná to, co jakoby nechává stranou (protože to v dané chvíli jinak není možné).

(110213-4.)